

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2062/2015
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из ..., против тужене Техничке школе ... из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 59/15 од 10.09.2015. године, у седници одржаној 10.03.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 59/15 од 10.09.2015. године, као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж1 59/15 од 10.09.2015. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђено решење Основног суда у Лебану П1 168/15 од 24.07.2015. године, којим је одбачена тужба тужиоца поднета против тужене 06.02.2015. године, као недозвољена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 408., у вези члана 420. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка предвиђена одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима тужилац је дана 06.02.2015. године поднео Основном суду у Лебану тужбу против тужене Техничке школе ... из ... и тужбом тражио да се утврди да је одлуком о избору кандидата бр. ... од 01.11.2006. године тужени изабрао радно место професора заштите биља и пољопривредне

технике са непуним радним временом 55% од пуног радног времена у настави на одређено време тужиоца, да је тужилац ступио на рад код туженог 01.11.2006. године на радно место професора заштите биља и пољопривредне технике са укупно 55% од пуног радног времена без закљученог и потписаног уговора о раду, да се наложи туженој школи и послодавцу – директору тужене школе да са тужиоцем на основу члана 32. Закона о раду закључи и потпише уговор о раду на неодређено време са важношћу од 01.11.2006. године као дана ступања на рад на радно место професора заштите биља и пољопривредне технике са непуним радним временом од 55% од пуног радног времена у настави и да се тужена школа обавезе да тужиоцу накнади трошкове поступка. Утврдивши да пред истим судом већ тече парница између истих парничних странака са идентичним тужбеним захтевом (парница се водила под бр. П1 141/14, а потом под бр. П1 179/15), Основни суд у Лебану је 24.07.2015. године донео решење П1 168/15 којим је одбацио тужбу тужиоца као недозвољену, позивајући се на одредбе чланова 203.став 3. и 294. став 1. тачка 3. ЗПП. Имајући у виду наведено, као и чињенице да је тужилац идентичну тужбу (истом суду, против истог туженог, са идентичним тужбеним захтевом) поднео још 2014. године и предмет се водио под бр. П1 89/14, а потом након укидања одлуке парница је вођена под бр. П1 141/14 и П1 179/15, другостепени суд је из истих разлога као првостепени и позивајући се на исте одредбе Закона о парничном поступку донео решење Гж1 59/15 од 10.09.2015. године, којим је потврдио решење првостепеног суда П1 168/15 од 24.07.2015. године, којим је одбачена тужба у овој правној ствари, поднета 06.02.2015. године, као недозвољена.

Ценећи изложено Врховни касациони суд налази да је правилан закључак нижестепених судова да је тужба тужиоца недозвољена и да исту, сходно члану 294. став 1. тачка 3. ЗПП треба одбацити, јер о истом захтеву који је тужилац поставио тужбом од 06.02.2015. године у овој парници, пред истим судом већ тече против истог туженог парница.

Оваква одлука суда заснива се на одредби члана 203.став 3. ЗПП, која прописује да док парница тече, не може се у погледу истог захтева покренути нова парница међу истим странкама, а ако таква парница буде покренута, суд ће тужбу да одбаци.

Како је цитирана одредба императивне природе, јасна и недвосмислена, то немају значаја ревизијски наводи да је првостепени суд пре доношења решења о одбацивању тужбе (24.07.2015. године) тужбу одбацио решењем П1 49/15 од 10.03.2015. године као неблаговремену (решење П1 49/15 од 10.03.2015. године Основног суда у Лебану је по жалби тужиоца укинуо Виши суд у Лесковцу решењем Гж1 36/15 од 26.05.2015. године), а исто тако за одлуку немају значаја ни наводи ревизије на који начин је првостепени суд дошао до сазнања да се пред истим судом води парница у погледу истог захтева међу истим странкама. Једино што је за одлуку битно то је да се пред судом у Лебану међу истим странкама већ води парница са истим захтевом који је тужилац поставио у тужби од 06.02.2015. године и да је та парница (сада се води под П1 179/15) почела да тече пре предметне.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе

члана 414. став 1., у вези члана 420. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**